

Surbrunnsgatan 23, Sthlm., 7.III.1961.

Kära Mona,

Härligt tack för ditt vänliga brev, vari Du nämner att Du har fått anbud att skriva en Särö-bok. Jag önskar dig all framgång i företaget, ty jag har ju ingen som helst ensamrätt till en dylik, och planerna på min Särö-bok är för länge sedan nedlagda. "Påbörjad", sa Du om den. Boken var färdig i lay out, då Tante Alice en dag ringde mej och sa att den, tyvärr, av vissa orsaker måste ställas på framtiden. Jag hade, faktiskt, glömt bort den, då jag fick ditt brev.

Men nu kommer jag i håg att jag bad Farbror Jimmie att deponera det i vissa avseenden unika bildmaterialet i Göteborgs museum, hos din make. Det skulle väl nu kunna komma till användning? Jag minns några lustiga Särö-litografier från 1820-30-talet, som jag inte tidigare hade sett. Det skall även finnas en fotostatkopiering av namnet Särö för första gången på pränt. Det fick jag från Det.Kgl. i Köpenhamn, dom var mycket hjälpsamma. Det skall finnas en hel del om "Amiralskan", bl.a. hennes boupppteckning och sigillfoton av deras vapen på brev i Riksarkivet. Det är en mycket dramatisk vapenbild: kräftkockt karl i kastrull, en erinran om att stamfadern led martyrdöden under religionsförföljelser i Österrike. Jo, så var det ju Handelsmannens Otterdalska, Mammans mormors... vad det nu blir, som köpte Särö 1772, om

jag inte misstar mej på årtalet. Cornelia har hennes porträtt. Du glömmet väl inte Smetana på Särö! Vilka musikanter på ön. Först Smetana och sen Stenhammar. Jag minns en midsommaraften, då han spelade på Basjängbacken, på Mamma's piano, och att det duggregnade i det, men Mamma sa att det inte spelade någon roll, för det var inte varje dag som man fick höra Stenhammar spela vid majstången. Det är ett av de få Särö-regn som jag kan komma ihåg. Vad jag minns, strålade alltid solen över min barndoms underbara ö. Och då jag tänker på Augusti-måne, hör jag musiken från er villa uppe på backens krön. Ni hade en gul lampskärm. Det hade vi också, på fotogenlampan. Nej, nu måste jag sluta prata Särö, annars blir jag gråtmild. Jag glädjer mej åt boken, och kan jag stå till tjänst med några upplysningar, så vore det för mej bara ett nöje.

Du kan ju som återtjänst försöka entusiasmera din make för att leta skatter på Hunehals, vilket jag för länge sedan föreslog honom, men jag vill minnas att Riksantikvarien satte sig emot det. Nån hög gubbe var det. Han hade inte, som jag, letat guld hos "Löständernas Napoleon," i en villaträdgård norr om Stockholm. Jag är övertygad om att man skulle kunna hitta en massa väldigt lustiga saker.

Med bästa hälsningar

Din tillgivne

Jan